

meget hvert Aar som de indirekte Skatter, de viste endogsaa nogen Tendens til Tilbagegang, de vare endnu ikke komne ind i et fast Leje, sagde han, Folk kunne ikke vænne sig til dem, de rige Folk søge at skubbe disse Skatter fra sig i saa høj Grad som muligt. Men Midlet derimod burde være, at vi saa forbedrede dem, gjorde dem stadig bedre og indførte en virkelig tvungen Selvangivelse; saa skulde vi nok kunne finde Skatteevnen og faa de Penge ud deraf, som Staten og Samfundet har Brug for. Den højtærede Minister brugte ogsaa en meget konservativ Argumentation, naar han forleden talte om, at det, det gjaldt om, var ikke at forarme Staten eller forarme Landet, saa at det gik os, som det er gaaet Frankrig og Norge, eller hvem det var. Jeg forstaar ikke denne Tale, jeg tror ikke, det var en meget demokratisk Tale at sige, at Landet og Staten forarmedes ved, at de indirekte Skatter gik stærkt ned, og at vi i Stedet for gik over til de retfærdige direkte Skatter. Men, sagde den højtærede Finansminister, hvis vi skulde opfylde de Krav, som nu ere rejste fra socialdemokratisk Side, de Krav, som Socialdemokraternes Ordfører forleden Dag nævnedes, f. Eks. gennemføre de langt større Nedsættelser, han krævede — hvis disse Krav og andre skulde gennemføres, saa var der jo ingen Mulighed for at faa denne Lov gennemført i Landstinget. Her møder man altsaa frem med Landstinget som det Ting, det gælder om at tage Hensyn til. Se, dette er ogsaa ny Tale. I gamle Dage talte man fra Venstres Side anderledes, naar det gjaldt om at stille Krav op og om, hvad der kunde naas overfor Landstinget. Min Kollega for Næstved (Andreasen) fandt under Finansdebatten Anledning til at drage en gammel Udtalelse frem af den højtærede Konseilspræsident. Jeg synes, at denne Udtalelse, som passede godt den Gang, ogsaa passer fortræffelig netop paa dette Toldlovsforslag. Den passer meget bedre end den Tale, vi hørte forleden Dag af den højtærede Finansminister om Landstinget og om Hensynet til Landstinget, som gjorde, at Finansministeren maatte forelægge et saadant moderat og konservativt Forslag, som her er Tale om. Den Gang udtalte Reformpartiets ny Ordfører, det ærede Medlem for Ringkøbing, følgende: „Venstre vil nok tage Hensyn til Landstinget, men ligge paa Maven for Landstinget og paa Forhaand nedstemme alle berettigede Krav, nej, det vil Venstre ikke.“ Disse Ord af

det ærede Medlem for Ringkøbing i Valgpjesen „Den ny Tid“ af 1895 vilde have været en god Ledestjerne for den højtærede Finansminister ved Udarbejdelsen af hans Toldlov. *Ligge paa Maven for Landstinget*, stemme paa Forhaand alle berettigede Krav ned, det vil Venstre ikke! Det ærede Medlem for Ringkøbing talte om „de høje Herrer“ oppe i Landstinget. Nu hører man aldrig det Ord mere, nu hører man aldrig fra Venstres Side Tale om de høje Herrer. Jeg vil nu ikke gentage det smagfulde Udtryk, som det ærede Medlem for Ringkøbing bruger her; men nu ere de mere tilbøjelige til at indtage denne mindre tiltalende Legemsstilling. Netop af Hensyn til Landstinget og vor nuværende Forfatning, tror jeg, at der er en Fare ved saaledes paa Forhaand at slaa af paa alle Krav; jeg tror, at man tværtimod frister Højre til at gøre det, som ganske vist fra Højres Standpunkt, hvad jeg har udviklet, vilde være det uklogeste, Højre kunde gøre, nemlig frister det til at tro paa, at naar Ministeren gaar saa langt i sine Indrømmelser, som han er gaaet her, kan man ogsaa faa ham endnu længere. Jeg tror, det vil være en Fristelse for Højre til at søge at trække ham endnu længere til højre. Kunne de faa en saadan Toldlov med forhøjet Tobaksskat, Spiritussskat og Frugtskat, en Forhøjelse paa 150 forskellige Vareposter med en meget ringe Nedsættelse af den nuværende Toldbeskyttelse, tænke de sikkert, at de ogsaa kunne faa ham endnu længere, og jeg tror, det er en meget stor Fare. Venstre nedlægger paa Forhaand Vaabnene; men det gør Højre ikke. Højre kæmper med protektionistisk Raseri i sin Presse i disse Dage for at faa Toldloven gjort endnu mere moderat og endnu mere konservativ. Højres Blade bringe i disse Dage den ene mere protektionistiske Artikel end den anden. Det gaar her som ved Militærspørgsmaalet. Der erklærede Venstre, at der skulde være Vaabenstilstand, Tavshed og Stilhed. Men at der ikke er Tavshed og Stilhed i Højre eller i Højres Blade, vide vi. De agitere for stigende Militærudgifter og for Fæstningen, medens Venstre nedlægger Vaabnene. Jeg tror, der er dér en stor Fare. Det er jo saaledes, at Højre nu hejser den protektionistiske Fane, medens Venstres Regering er i Færd med at nedlægge Vaabnene. Ja, jeg ser, at et stort, ledende Højreblad forleden Dag i dette Spørgsmaal siger: Vi ville overhovedet ikke være tilfredse med at beholde den